

finem / sicut dicitur ab aliis aij / & eii vltim & partialem.
 sicut totus ille dicit, aq tota h dependet aij, ita ad n leq p ad
 alium finem, sic se tot salus huj in vltimij illius et summsioij
 carnis, in cu in q ego huj tantum attendat ad salutem.
 sicut partia h ille dicit aq d alio h dependet ad finalitatem
 vltimij cum quis vult studium huj sciam huj e longij.

Advertendum e. 2.º. qd sicut sicut. esse
 aij more in ternas, rempse aij vltimij, & nos e huj, huj de
 ambulacum vlt. advertendum e. 3.º. finem aut e infelium, ad
 ex sicut. vltimij ille e, aq in vltim et eish dependet ex sicut. sicut
 se tot sicut huj aij vltimij vltimij, ex sicut ille e, aq sicut
 medat dependet ex sicut, ut deambulacum qua n dependet in vltimij
 gessu in templum, poterat vltimij ead met portitute, sicut in dant
 in vltimij in templum, sed de vltimij, et de vltimij anni cum.
 sicut animaduersis animaduersis.

sicut sicut. vltimij ex sicut pot dependere
 a duobus sicut totalitij in vltimij et sicut. sicut e. g. in multa dicit.
 de h. s. n. 32, s. q. die sicut e. s. l. n. 702. sicut sicut aij
 sicut sicut p sicut, ita ut aij, q dependet ab vno sicut aij sicut
 pot e ab illo n dependere. atq si idem ex sicut dependet a duobus
 sicut tota e in vltimij sicut sicut. sicut. sicut sicut, q sicut sicut
 ille dicit cum sicut sicut pot portitute ex sicut. sicut si ex sicut dependet
 a duobus sicut tota e in vltimij pot e sicut in vno
 sicut, a sicut iam aij ille vltimij portitute sicut sicut a quo de
 penderet. sicut.

Deservit hoc, quia cum tota sicut, vltimij
 sicut tota pot portitute q dicit aij, sed illi sicut erant sicut.

medante est aut, tunc aut eque inter dependens
utq; utiq; amant.

Q. 2. p. ut vna it q; aut ee amant
sua cogitio sicut et sua, et si bene velit suo obla paha tollit:
go amant aut utiq; pfecte q; obliuio potuit hie duo obliuio
tollit. Et negt. tunc, quia ut ea motua sicut adiectione
cum amant, si in istorum erit medepta, et paritabla unde
ut sequit potu eund amant hie duo sicut insulaj, qm; quibet
si alteriq; aut sicut adiepta, si no illiq; sicut medequatq;

Q. 3. p. solum est ut pot fieri per
duo sicut tollit q; sicut in sicut sicut sed et natr. sicut sicut?
H. 1. sicut. Et ad opia, sicut in experimus sicut aper nos in iter
q; duo negotia tollit q; sicut q; sicut ad illu iter ape-
rendu et altero acant ad du iter sicut q; sicut. q; sicut
Declaro eodem et sicut sicut sicut arguo, q; pot fieri ex sicut
insulaj, quia ead deambulatio ponat ab sicut sicut medante im-
perio utiq; sed pot subnigni aliud imperia, imperam qua
sicut in q; vnum ut pot opia: q; tunc dependet a duob
sicut tollit ex sicut, q; si in pot du a nocte, quia sicut dependet
in me, deambulatio no mediate.

Q. 4. p. idem est ut pot natr. sicut
dependere a dupli sicut tollit: q; negt a dupli sicut tota h
exieto. Et negt. tunc, duo a sicut i, quia vna ex duob altiorit
tollit est natr. sicut, qua si sicut sicut in sicut in de ad us-
suntalem, qua e ca sicut et pot nominare eunt sicut ad duob
Et et ad sicut sicut ex sicut, et pot amant et obliuio q; sicut
aut, et imperare inter duob sicut sicut sicut sicut sicut sicut.

H. 1.

Addet qd ad extrema est una hinc in sua civitate. Nam, quia
vix est motus duplex, & sic vix in terminis vultus. In hoc
quibus est suum motum.

Dez. Si potest se mouere multo
ad duos sibi locales: potest ad duos sibi motus. In re
eum, qd potest se motus sicut in duos sibi adigebat, quod
contingeret. Si motus ad illos duos sibi locales se moueret. Si
motus sibi dignus in vultu in eo qd mouetur in hunc ad duos
sibi, cum hoc multo potest contingere.

Queres sic, si hinc potest se mouere
ad duos sibi locales. Quis hinc potest se mouere ille dicit,
q n hinc potest ad alium. Ceterum hinc potest se mouere: et sic hinc
si hinc ad sibi hinc sibi sibi sibi sibi sibi sibi sibi sibi sibi sibi
illic hinc sibi sibi sibi ad alium sibi sibi sibi sibi sibi sibi sibi sibi sibi
e vultu, quia ad alium sibi sibi sibi sibi sibi sibi sibi sibi sibi
e vultu, quia in vultu sibi sibi sibi sibi sibi sibi sibi sibi sibi

Dicit: Si quis ex amore coniungendi
se Deo tamquam vultu sine aligere media pellam vultu
mundatum, sine q potest ingredi religionem in isto actu
intendens duos sibi locales, vultu sibi sibi intendens
Deum, alterum sibi intendit mundalia cum ei sit pella-
tum q illud sibi sibi sibi sibi sibi sibi sibi sibi sibi sibi sibi sibi sibi
negi sibi sibi q ei sibi sibi sibi sibi sibi sibi sibi sibi sibi sibi sibi sibi
in sibi sibi sibi sibi sibi sibi sibi sibi sibi sibi sibi sibi sibi sibi sibi
sibi sibi sibi sibi sibi sibi sibi sibi sibi sibi sibi sibi sibi sibi sibi sibi
vultu, si sibi sibi sibi sibi sibi sibi sibi sibi sibi sibi sibi sibi sibi
neg

Neq̄ in p̄llum exiate auertit eum a deo.

Hinc collig. 1.º Si aliquis p̄la-
ret huj̄ d̄nae Personae c̄ hoc Deo, d̄fendet Sabrum p̄t̄ illy i-
dij̄, et v̄tinos, neutrum amaret ut fr̄um ultimum quia neutru-
m ex in̄ d̄ij̄ f̄chij̄ ita amat, ut odet̄ alij̄ ad alium. Collig. 2.º
Gentilem, q̄ huj̄ d̄fendet Sabrum p̄t̄ Deum f̄chum, q̄ postea com-
uersus ad fidem p̄t̄ Deum uiuim̄, si n̄tenderet duos p̄nȳ s̄m̄p̄t̄
v̄tinos, quia in̄ 1.º cū oīa in̄d̄at̄ ad Deum f̄chum, & in̄ 2.º
ad Deum uiuim̄, sic que d̄t̄. Sicut̄ d̄bat̄ duos p̄nȳ s̄m̄p̄t̄
v̄tinos, q̄d̄ n̄ negamus. *Deo q̄*

De rebus que possunt exercere iurim̄ c̄ finis

Certum ē 1.º bonum d̄n̄st̄ d̄ delib̄-
bile p̄t̄ finis h̄re. Certum ē 2.º d̄m̄ v̄t̄ n̄ p̄t̄ d̄re
d̄m̄ s̄m̄p̄t̄, si q̄ v̄t̄ h̄m̄at̄, cura alia en̄t̄. S̄t̄ 3.º p̄t̄ en-
t̄ia d̄ij̄ f̄ch̄a, neḡoij̄, et p̄uac̄ij̄ n̄ p̄unt̄ finis h̄re, q̄ nulla
d̄n̄t̄ bonit̄m̄ in̄ v̄t̄o: q̄d̄. q̄ si cogn̄ant̄ cum alij̄ bo-
nit̄at̄ agerent̄, tunc iam p̄unt̄ finis h̄re, q̄ Conȳt̄m̄ s̄m̄p̄t̄
ē d̄m̄ īa, & agerent̄.

De 2.º Pot̄ quis d̄i ex̄t̄m̄are d̄m̄
cum bonum, et d̄ram eē f̄er̄ d̄aly, et p̄t̄ illy elij̄re bona d̄-
nem: q̄o tunc ea v̄t̄as p̄t̄t̄ q̄t̄ en̄t̄ d̄ij̄. V̄t̄ in̄ eo d̄m̄
iam alium venatorum v̄t̄um c̄fiderare bonit̄m̄ agerent̄
in̄ h̄y d̄m̄. De 3.º pot̄ quis ager̄re laud̄m̄ d̄ d̄ij̄:
q̄d̄. V̄t̄ illy n̄ ager̄re laud̄m̄, d̄ d̄m̄, q̄d̄ en̄
p̄t̄ negat̄ illy d̄ d̄ij̄. Collig. hinc ager̄ntem bonum

dignit̄e?

et si non agere contra legem. Sed legem. Et sic dicitur quod est in malis.
 2. Q. 100. An sit cognitum ad se non
 potest finaliter. Dicitur quod auctoritas est in rationem suam, non apponitur.
 Dicitur: Contritio est animus qui est in peccatum. Et tunc in fine; sed in fine
 peccatum est quod inquit, et ut sic dicitur: quod inquit agitur ut tale
 potest finaliter. Dicitur: Contritionem in fine in peccatum, ut illud de-
 beat in factum, et ut dicitur per contritionem in peccatum in peccatum
 peccati in animo, ut si peccatum contritionem in eis, illud inquit
 contritionem in peccatum, et si contritio existit in eo inquit, inquit in pe-
 catum et sic, contritio inquit in peccatum et sic peccatum in peccatum.

3. Q. 101. An sit cognitum in peccatum
 quod sit peccatum finaliter potest. Dicitur: quod demones operantur peccatum
 in peccatum; sed hoc in eis est peccatum: quod in peccatum potest finaliter
 finaliter. Dicitur: quod ut sic iam est contritio apponitur: quod inquit
 finaliter potest. Dicitur: tale peccatum in eis, sed est bonum, si
 ponitur contritio: quod in peccatum amari, sed amari potest contritionem
 nec bene dicitur ut sic est in peccatum, sed valem si ponitur contritio.
 Dicitur: inquit, in peccatum est in peccatum bonum contritionem quod inquit ad he-
 minandum animi amari, sicut vult contritionem inquit ad he-
 minandum peccatum ut dicitur in legem, et sicut dicitur in peccatum
 in peccatum, ita dicitur inquit in peccatum.

4. Q. 102. An sit cognitum ut possit
 potest finaliter. Dicitur: quod quod est contritio parum est ad mo-
 vendum inquit, quod movetur ab eis potest ab inquit apponitur,
 et est delictum potest inquit apponitur ut dicitur in peccatum in peccatum
 inquit, in peccatum quod ad peccatum in peccatum, quod inquit
 in peccatum inquit.

5. Q. 103.

5. Cuius: indifferens esse in potest malum
 Fare. Quod si nullam sit bonum, unde si debet malum
 non potest amari, neque odio leni, neque enim sit bonum ut ametur,
 neque malum ut odio leni. Contra, quod in bono in potest amari
 esse, quod in potest amari, neque in potest odio leni, quod in potest amari
 in potest amari potest temperare quod eorum quod debet malum in bonum,
 quod in potest amari, neque temperare quod amari avertitur ab odio leni,
 quod in potest amari malum. Deinde. Voluntas est libera: quod per se sit
 utraque potest velle bene quod illi agereat indifferens. Et neque. Cuius,
 quod voluntas in potest boni ex suo officio, indifferens autem quod indifferens est per
 debet malum illius.

Quod in potest amare ^{in bono} bonum vel malum
 in bono: quod est indifferens quod sit. Et neque. Cuius, quod in bono bonum abie
 est bonum et sit extra debet malum in bono. Et in indifferens autem cum malum
 in sit bonum est sit extra speram et debet malum in bono. Neque. Cuius
 debet malum indifferens ut sit in potest agere ut sit libere in inducere
 ad legem bonum sit, exercitium in libertate aliquid bonum est. Non in
 quam hoc dicitur quod voluntas in bono et in bono quod sit in bono
 et indifferens quod indifferens.

Major diffinitio est et malum quod malum
 potest amari. Ante determinatum ad hunc in dubio in
 potest amari bonum quod sit. Et quod autem sit in bono quod sit in bono.
 Unde notabit autem in bono et est autem quod sit in bono, ut amari de
 Libentia. Neque. Cuius in bono avertitur, ut amari dignitas
 Neque. Cuius quod sit in bono autem in bono quod sit in bono. Sed in
 ut in bono sit in bono, quod malum est debet malum in bono, in bono
 in amari bonum illud quod est malum, et odio leni illud quod est
 bonum

bonum. Si ita volat, sit.

¶ Sed: Malum est malum si potest
mutare in bonum. Ita S. g. in mella de 23. sic
6.º quodam et una dicitur S. g. 4.º. S. g. de una de 9.º sic
L. subter 2.º n. 8.º. Vnde, Tully et alij. Lib. 1.º de Leg. 1.º. p. 1.º
de sic q. S. 5.º n. 7.º. Et. Quia ut ego amem aliquem
obtinere debet esse alijus locum motuam que ad hunc locum ad
amorem: sed in isto malo est malum nulla apparens malum
me alijus ad amorem: q. d. Constat 1.º q. in istis
si potest asperiri ista q. sic. q. d. sic est ista amare malum
quia malum. Vnde S. g. de S. g. Augustino et S. g. de
dilectio: nemo intendens ad malum operatur.

Pro contraria via ante S. g. de
hu. Sed postea opinionem mutaveris, ut inquit. S. g. de illa
in Stat. Lombard. in Ethic. de 1.º q. 1.º. S. g. de illa
ab quibus, p. 1.º. Vnde est etiam libera: q. d. sic
exercenda. Ita libertate dicit potest amare malum est malum
quia tunc q. d. exercet libertatem, iam in eo exercitio aperiuntur.
Sed istud arguitur iam S. g. de illa. Vnde, nunc de novo dicitur
de 1.º q. 1.º, sic est etiam libera q. d. sic, magis aperiuntur
malum est bonum, Vnde, q. d. sic magis aperiuntur. Sic malum
Sub digno libertate istarum, id est potest suspendere cum dicitur
potest ad se dicitur, magis. Itaque q. d. sic in isto aperiuntur malum
potest sic si amare, at non potest esse alijus cum amorem
q. d. si inveniunt ad hoc locum motuam. Ad hunc locum
q. d. sic. Sed bonum, q. d. sic sic in exercenda sua
libertate, si ei bonum dicitur, dicitur: p. 1.º. aut

si mouet uoluntatem, magis uero gratiam illam, quod si ponatur ea libertate
ex se sola, tunc iam in defectu malum quod malum.

Instabit: Circa malum quod malum
possumus demereri. Sed non illud odio tenet, nam ut ipse ma-
lum quod malum in e. pellunt: quod uero possumus e. illud demereri,
quod possumus illud amare. Sed si magis: e. malum quod malum po-
sumus demereri appetendo in illo boni delectabile, et in illando ab
odio mali, cum possumus, et si legit, et uero magis, appetendo ma-
lum quod malum, negamus. Itaque possumus demereri e. malum.
Et quia in illo boni appetendi boni delectabile, et quia in illo
delectabile bono ab odio, et in bono, tunc quod pelluntur cogit-
ando contra plerumque, nunquam in amando malum quod malum.

Replicabit: Sed bonum quod bonum uo-
luntati ut malum, e. ut sic in potentia illud amare, et potentia
bonum ut bonum e. sicut sic in potentia illud odire: quod nunquam
potest mereri et demereri. Et si hoc in deo creat, sicut bono
morali, sicut malum appetere, et bonitatem, et malitiam, et
in bono appetere appetere bonitatem delectabilem, et quam potest
illum amare, et appetere malum moralem, et quod potest illum
odire: eaeque in deo delectabile uoluntate duo malum, uero sua in-
certate illud potest despicere, et amplecti, et consequenter
ut peccet, si de delectabilitate amplectatur malum moralem
in illo delectabile, et ut meretur si despicatur delectabilitatem
de delectabile, quod est cum deo, et sic et alij deij.

**Obiicit D. Demereri uoluntatem in
ei deum, quod e. malum malum, unde quod aliquid depona-
tur, et in se delectabilem meretur, quod sic malum e. optat,
e. sic**

2. Sibi infert: propterea illi dicitur pellere ex malis, qui
amant malum & malum. Ad Romany agendum in
in gratia Dei cum sit circa contrarium leuamen, et sic uo-
lunt. Similiter de peccatis sibi melius infert agendum
in meli alijs sum. Vj. hinc misericordiam qd. ostendit.
Sic et peccator odio boni Deu illum agredietur u. malum
sibi qd. magis punit deus, et negat aliqua bona: Tandem
ille dicit pellere ex malis q. si ex ignorantia, aut negligetia
sed cum gratia aduersentia, et libertate pellat qd. tamen
amet malum & malum: qd. uo. ex hinc malis eligimus
minus malum u. talimur, qd. minus malum agendum
u. sum, qd. magis dicitur magis malum.

Rever. 3.º ex unitate agud cruidum.

aij odij circa inimicum dei respicere malum ut mali inia b
fistendo: qd. e. malum ut malum dei versari: aijs pbat quia
si ego uidem malum inia qd. magis michi sum, aijs ille si est odij
sed aijs contumelientia pagna, si aut q. uide sum alteri q.
tenus michi sum, si e. aijs amicitia quia sic dei fistere in bono ami-
ci ptere qd. magis i. illius sum. Et vj. aijs, ad pbat. Sed aijs,
nego boni, dita e. qd. quia aijs amicitia debet ee. se p. aijs
amici, e. quati. me. d. debet ee. bona desiderans: aijs
odij si ea se. ee. quia si tenus fistere in inimico, sed malum
illius ut boni michi ad me ordinare: in hoc in dijs quib. amor
amicitia ab eis alijs a. qd. ee. fistat in amico, si vera
alijs affectus. Vide cruidum. 2.º. 1.º. 1.º.

2.º. 1.º. 1.º. In illis qua malis p. qd. p. ma-
litate aijs fuga, hoc e. p. qd. magis magis dicitur fugere a malo, si.

boni appetendum. Dicitur malum fugiendum, scilicet fugi
 boni finalitatem a malo tanquam a bono ad malum, et non a bono tanquam
 a bono ad bonum. Ita bonum a bono ad bonum, sic dicitur in 1. q. 1. de bono ad bonum
 ad. 1. Sed ante quodammodo aduocatur cum bonum habet potestatem
 tendere in malum: 1. utlibet in abstracto illud odio habetur,
 quia malum est in se sine bono ad aliquod subiectum, et tunc talis
 autem odij a bono malo finalitatem cum potest per illud moueri
 uoluntatem. 2. potest uoluntatem tendere in malum illud odio habetur, quia
 malum est subiectum ipsius uoluntatis, et alieno subiecto, quia ex parte boni
 dat in bono appetitum: 3. potest uoluntatem tendere in malum, quia
 boni, et alteri malum est, et tunc tendere in appetitum illud amare.

Primum autem est quodammodo odium, et tunc
 mali gratia et ex parte ad bonum malo finalitatem: Quod autem est gratia ad bonum
 mali, utlibet amorem personam, cui non uult malum, et finalitatem est bono
 malo ex parte tanquam ad bonum qui est a persona finalitatem ut a gratia cui:
 3. autem est subiectum gratia ad bonum mali, et gratia ad bonum amorem boni operis scilicet
 et gratia qui malum subiectum est boni, per se amorem uis gratia cui:
 in 1. autem malum est gratia ad bonum, in deo et boni integritatis
 ad bonum ex bono et malo. In amorem ad bonum

Habet Petrus, quod autem est salutem, et ma-
 litarum a bono: quod autem est salutem finalitatem a malo. Habet ista quod malum
 est bonum odij sicut bonum est bonum amoris: quod sicut autem amoris
 finalitatem a bono ita autem odij salutem finalitatem a malo, quod sicut
 bonitas boni ab alio ad se uoluntatem, ita malitia boni uoluntatem a se
 auerit: sed enim maiorem est causam est bonitas ut moueat ad
 cum salutem ac malitia ut moueat ad autem salutem: sed
 bonum in tantum finalitatem in gratia moueat uoluntatem ad aliquid

salutem 1. q.

quod non sicut in illis, sed sicut a seipso per vim sui essentis per
 seipsum, aut si dissentit in eis per seipsum, est per vim, ac prout
 vim quod est motuum affectus, erit et motuum diffinitio, et si per
 se est per malum, dicitur enim, hinc quod est motuum a motu, et
 per se hinc erit et motuum odium et fuga, cum in amore odium
 sumant diversitatem a motu.

Debetur D. Vobis per vim odii, quod pro-
 quirit malum, semper amat bonum eius oppositum, nempe bonum:
 quod autem fuga a malo est per bonum, et ab illo fructuatur. Et per
 vim, ut per in illo autem, quod vultis odio est malum in abstracto,
 tunc in istis solum per malum movet ad vim fugam, quod
 seipsum odium, et malum per vim amor. Et per vim, tamen, quod
 vim in istis vim solum est identitatem amorem boni oppositum
 a malo. Nam in vim est dissimulatio est per seipsum per malum
 quod malum.

Debetur: vim quod est odium tenebrarum
 natio est amor virtutis: quod odium malis natio est amor boni. Et
 per seipsum, solum per seipsum datur. Debetur D. cum ego dico
 datur, nam tenebra cum sunt carnis hinc in carnis hinc
 vita quod odium ad seipsum id est ad alium carnis, ideo odium te-
 nebrarum est amor virtutis: ab eis quod odium dissimulatio est quod
 per seipsum, per seipsum datur per vim hinc dissimulatio ad ipse
 odium in ipse solum, quoniam amat carnis hinc, ad seipsum
 cogit. Debetur D. per vim, vim, per vim in eis hinc odium est tenebrarum,
 quod per vim amorem, est illam equivoce amorem.

Seco. 9.º

De seipso

quod potest illas non amare pro se ipsum. Et dicitur. an. sapientia
in illa nego an. curandis. ut horum ipsorum creatura ad sua bene-
ficia. De. Suggestio enim dicitur boni non est nisi quod est illam, si uel
in mansuetudine ad. Suggestio non est nisi quod est illi. Corresponderet et
sua. Dicitur non nisi est illi gratia.

De. Quare libere amat creatura
pro se ipsum. quod potest illas non amare pro se ipsum. Et dicitur.
an. De libere amare creatura, quod est voluntarium. Sed an. quod mo-
tionem nego an. hoc est potest dicitur non amore creatura, ut ut potest
illas non potest. Suggestio tamen quod uoluit. Graduarum non potest non uelle
ad. pro se suam bonitatem. Et sicut suggestio quod est uoluit. potest
non potest non est eorum dicitur, nec potest illas saltem non conuenire
sua eminentia, aut sua sua, ita nec non conuenire se sua
boni. S.

Interdum. De potest conuenire creatura, quod est gratia re-
nitentem. quod est illas amare pro ipsa bonitate.

De. dicitur. an. potest ipsam uoluntatem, ita ut illas conuenire in se ipso,
Sed an. ita ut dicitur illas conuenire pro ipsam uoluntatem. nego.
Sic potest et amare creatura. Notandum tamen deum uolendo certum
pro se suam peccati, non uelle malitiam motum pro se sedem
Eam nullo modo uult.

Primum. De. Quod omnia agentia creata,
quod operantur pro se ipsum, semper intendunt ut finem, minimum
deum. Et saltem implicite ut finem intendere semper. Ita
S. q. 1. ad 2. q. 7. 65. Quod quia si agent, quod operantur
pro se ipsum, semper intendit saltem implicite aut intelligit
seu inuoluntate aliquid boni; sed ut bonum est ipse deus
et aliquid ab illa participationem: quod si agent operantur
pro

gr bonitatem Dei ex parte dirigendo ad illa sua operatioes,
operatioes explicitae, et directe gratiam simplicem et unam.
Si vero operatio gratia bonitatem creaturam in cogitando de Deo,
et sic de ipso cogitet operando explicitae gratia bonitatem creaturam
intendit implicitae gratiam simplicem et unam, a qua illa bonitas
crea e participata.

Def: a peccat. Max: a peccat. Dei ab ipso
Deo credit: go si operatio gratia ipso. Et sic. Sicut ab ipso Deo
credit explicitae, claud, implicitae, ergo aij, nam peccator
implicitae in Deum tendit cum et a peccato intendit aliq
boni boni, qd e part. beatitudinis. Sicut a participacione
boni boni, quia beatitudo confurgit ex aggregatione omnium
bonorum.

Def: Malitia aij peccaminosa, si e
dijta ab ipso aij. Sed talis malitia si e gratia: go nequa
ille aij, sicut a peccatore peccat. Et sic. Def: Sicut: go neq
ille aij. Si sumat statim in boni mali, quia si e bonitatis
peccat. Dei. Sed consensu, quia peccator a illum aum intendit
aliqui boni boni, ergo consensu. Et sic. Sicut vel dicitur
simpliciter et absolute aum defermi in Deum eto sub aliqua
partitate si possit in illum defermi. Sicut si e implicitae
cum gratiam, a qua omnium creaturam, quia passio statij
sicut a Deo si peccat.

Dispositio prima
De gratia generalis

Causa exemplarij Cith dicitur d. 1. 2. 10

quarta Cap. 7. textu 82 exemplar e illud, in quo operantur in
 piciendo operant, qui deservit. alij su exemplari: exemplar
 e ista qui estur in dicitur ex intentione agentis delectantij sui
 Et nota: dicitur ista in qua in se deservit, sed quia ipsum
 opum qd amodo ex se commensurat: dicitur qui estur in dicitur
 qd estur eam in imitetur in dicitur sui cui exemplar: dicitur
 ex intentione agentis, hoc e ut eam imitetur in actu, aliud e
 Confessio: dicitur delectantij sibi solum, ut ex delectantij sui nihil
 qd ex delectantij dicitur impetu sua sa se estur similis evadunt,
 ut lo sui, Leo Leonis, ignis ignis qd

Adverte hie d. Confessio, in operan-

te proprie qd exemplar, ut cum pistor alij Leonis imaginem
 intuetur, aliam ei solum delectantur quinqd se operant oblium qd
 intuetur pistor, et hoc dicitur exemplar externum: Sicut Cognitio
 dicitur qua cognitio in e directiva, qd tendit in oblium eam facti
 Isti est enim directiva remota, seu d. rationabilis, qd ex illa
 actus alia dirigent, et e Sum qd se operant, sicut Cognitio
 ex priori orta se operant oblium, seu imaginem faciendam,
 talis Cognitio dicitur exemplar internum. Quia e ipsa ma-
 gis facienda se operant in ipsa Cognitio, et dicitur exemplar internum
 oblium. Sum dicitur qd se operant opus facti ad exemplarij dire-
 ctionem. Hoc omni maderato.

Queres inq. Confessio exemplarij

1. an sit delectantur adverte quocumq. in e de exemplarij externo
 2. an sit delectantur in se, et quocumq. e Confessio in e solum
 oblium, et in opus facti, an in d. facti? Sed d. hie

Inno

